

на живота си той много осиромашялъ, и оставилъ го-
лѣмъ дългъ слѣдъ смирътъ-тъ си.

Негови-ти прѣемници, сынъ му *Филиппъ III* и
внукъ му *Филиппъ IV*, были слаби и лѣниви царове, та-
оставяли на други да рядатъ царщинѣ-тѣ. На тѣхно
врѣмѧ Испания испадиѣла още повече. Португалия на-
мѣрила сгодно врѣмѧ, та ся повдигнѣла възъ умразный
испанскій хомотъ. Испанци-ти были пропадени; а на
португалскій прѣстолъ сѣдиѣлъ Иванъ, Браганскій
херцогъ, отъ когото ся наченѣлъ новъ царскій родъ
(1640 год.).

Испанско-то просвѣщение на врѣмѧ-то на *Филип-*
повци-ты слабо отышло напрѣдъ. Нѣ въ искусства-та
и въ поезиї-тѣ у Испания ся прочули: живописецъ
Мурильо и писатель *Сервантесъ* (който е написалъ
прочутѣ-тѣ прикаскѣ *«Донъ-Кихотъ»*, въ коѫто ся
присмива на остаряло-то веке рицарство).

XXI. ФРАНЦИЯ И АНГЛИЯ НА ВРѢМЯ-ТО НА РЕФОРМАЦІѢ-ТѢ И ВЪРОИСПОВѢДНЫ-ТЫ ВОЙНЫ.

1532—1572—1587—1610—1649—1660—1688.

ХУГЕНОТИ И ВЪРОИСПОВѢДНЫ ВОЙНЫ ВЪ ФРАНЦИѢ. ВАРТОЛО-
МЕЕВСКА НОЦЬ. ХЕНРИХЪ IV. РИШИЛЬЕ И МАЗАРИНИ. ХЕН-
РИХЪ VIII И РЕФОРМАЦІЯ ВЪ АНГЛИѢ. ЕЛИСАВЕТА И МАРИЯ
СТЮАРТЪ. АНГЛІЙСКА РАЗМИРИЦА И КРОМВЕЛЬ. ПОСЛѢДНИ
СТЮАРТИ ВЪ АНГЛИѢ.

Хугеноти и въроисповѣдни войни
въ Франциѣ. Въ Франциѣ ся распространявало
повече учение-то на Калвина; французски-ти проте-
станти ся выкали *хугеноши*. Францискъ I и сынъ му
Хенрихъ II ся повдигнѣли да гонятъ протестанты-ты,
нѣ протестанти-ти ставали все повече и повече. Между
протестантами и католици ся готвила борба за животъ
или смиръ, кога Хенрихъ II умрѣлъ отъ злочестї